

KLADIA

Ahoj, dobrý den a jak se to tak říká.

Chtěla bych vás přivítat u nového čísla Klády, ale než to udělám, vrátím se na chvíli k tomu již minulému. Ráda bych se mnohokrát omluvila za chyby tisku, jako například překlapy. Dále se omlouvám, že jste uvnitř nemohli objevovat UFO, ačkoliv naše hlavní stránka to velkolepě hlásala. Takže prosím, přijměte mou omluvu. Pokusíme se vychytat „mouchy“. Přesto všechno doufám, že vám zářijové číslo líbilo a užijete si stejně tak i to nové.

Tvoření Klády s sebou přináší spoustu momentů, ve kterých se redaktoři i učitelé chytají za hlavu, nejsou na sebe milí a mají chuť se vším seknout. Měla jsem ten pocit několikrát a i potom, když už byla Kláda hotová a připravená k tisku, jsme v redakci cítili tíseň. Kladli jsme si otázky, jestli se bude výtisk líbit, jestli to nebude propadák, jestli tam nebude mnoho chyb, jestli sebereme síly k dalšímu psaní. Ale když číslo vyšlo, všechna ta starost najednou zmizela. Ani nevíte, jak osvobozující je to pocit. Když z vás všechno opadne a do žil se vám vlije nová chuť. A tak jsme se zase vrhli k obrazovkám, zase jsme obsadili počítače a začali zuřivě ťukat do klávesnic. Díky tomu všemu vzniká tohle nové číslo a já chci poděkovat všem, kteří do něho píšou. Můžete se těšit na novou anketu, postřehy paní učitelky Daškové, další várku skvělých internetových stránek, trochu zábavy na FUNpage a v neposlední řadě se také dozvíte něco o životním stylu emo. Tímto vás vítám u nového čísla a přeji příjemné počtení.

Adéla Neubertová

ÚVAHA.....	4	Obsah:
Vraťte se s paní učitelkou Daškovou v čase a navštivte začátek dvacátého století, zavzpomínejte na vznik samostatného Československa.		
FILM.....	5	
Rudolf Hrušínský vám odhalí všechna tajemství smrti, pokud budete chtít zjistit, jestli je dobrý Spalovač mrtvol.		
KNIHA.....	6	
Pro sychravé listopadové večery...		
AKTUÁLNÍ KOMENTÁŘE.....	7	
Marek pro vás opět hodnotí aktuální dění!		
AKCE ŠKOLY.....	8	
Dánsko, Backnang, Stonožka slaví a spoustu dalších zajímavostí!		
ANKETA.....	10	
Tak co, chcete Olympiádu v Praze?		
ROZHOVOR.....	11	
Vejtruba onemocněl a my jsme vyzpovídali „náhradníka“		
KURIOZITY.....	12	
Darwinovy ceny, aneb když jdou blbci smrti vstříc.		
SERIÁL.....	14	
Světě div se, druhá část je tu a pěkných pár vás ještě čeká...		
FUNPAGE.....	16	
Co dodat...		
UFO ve Kbelích.....	17	
Konečně to tu opravdu je.		
CIZOJAZYČNÉ.....	18	
Anglicky a německy o tajemstvích internetu.		
LIFE STYLE.....	20	
Emo. Blázen nebo „cool“ člověk. Nebo oboje?		
INTERNET.....	22	
Kam zabloudit, když je nuda.		
1. STUPEŇ.....	24	
I ti menší dělají velké věci.		
+ BONUS.....	26	
O naší skvělé redakci!		

Říjen – kouzelný i nostalgický

Po teplém hřejivém létě přichází dlouhé a chladné období nastupujícího podzimu a zimy. Jsem z těch, kteří milují slunečné měsíce, jako je červen, červenec či srpen. Dny, které ovládá mlha, zima a tma, jsou pro mě nekonečné. Vždy, když se větrné a sychravé počasí ohlásí, začnu vzpomínat na uplynulé léto a ohřívám se myšlenkou, kde budu trávit léto následující.

Abych však úplně nekřivdila nastupujícím ročním obdobím, musím přiznat, že i ta mají něco do sebe. Třeba říjen, a podzim jako takový, určitě nejen mě učaruje svými barvami, tak typickými pro toto období. Proto jej můžeme nazvat kouzelným, magickým.

A ještě jedním přívlastkem bychom mohli pojmenovat desátý měsíc v roce, a to nostalgickým. Během října si totiž připomínáme pro naši společnost nesmírně důležité a významné výročí. Je to 28. říjen - Den vzniku samostatného Československa v roce 1918. Od tohoto dne uplynulo již 90 let!

Ráda bych vlastnila docela malý, ale přitom spolehlivý a účinný stroj času, díky němuž bych se přenesla do tohoto jediného dne, a mohla tak všechno a všechny na vlastní oči pozorovat a hlavně - „nasát“ do sebe dobovou atmosféru. Takovou, která by se možná vyrovnala podzimům v letech 1939, 1968 nebo 1989. To by mě opravdu lákalo! Bohužel není v našich silách vyrobit prostředek umožňující pohyb v čase. I když...není to tak v pořádku?

Zavřu tedy oči a sama sebe na chvíli přenesu do roku 1918. Blíží se 28. říjen. Všude, na každém náměstí, ulici, v každém domě, je znát hmatatelná úleva z konce první světové války a každý cítí a ví, že to není všechno, že ještě přijde něco, o čem si budou lidé dlouho a se vzrušením povídat, a co se bude slavnostně připomínat každý rok.

Je 28. října 1918, v ulicích jsou stovky lidí, okna pražského Obecního domu svítí do pozdního večera. A najednou kdosi: „Je vyhlášena samostatná Československá republika!“ To bylo ono, to je to, co chtěl každý slyšet. Vždyť od roku 1526 jsme byli pod nadvládou Habsburků a konečně teď budeme fungovat jako opravdový samostatný nezávislý stát. Opět se snažím jen představit si, nic jiného mi ani nezbývá, jaké pocity museli lidé v tomto okamžiku prožívat.

Možná, že nakonec ani pro nás není tak důležité vědět, jak tenkrát lidé tento den prožívali, ale to, abychom si v dnešní době uvědomovali, že není samozřejmostí žít ve svrchovaném státě. To dokazují mnohé války, jejichž častou příčinou jsou snahy o ovládnutí a získání jiného území a jejichž výsledkem je podrobení země a obyvatelstva tomu silnějšímu. To bychom měli mít stále na paměti.

Historie magistra vitae – Dějiny jsou učitelkou života, tímto citátem ukončím své krátké zamyšlení nad kouzelným a nostalgickým měsícem říjnem. Poučme se z toho, co naši předci rozhodli, ať už to bylo v tom dobrém či špatném, a važme si toho, že žijeme v samostatném státě. Vždyť, jak by to bylo dnes, kdyby 28. října 1918 nebyla naše republika vyhlášena...?

Klára Dašková

Film

SPALOVAČ MRTVOL

Vydejte se poznat předválečnou dobu očima Rudolfa Hrušínského v roli spalovače mrtvol a prohlédněte si zruďnou změnu vyrovnaného, o rodinu pečujícího muže, v politikou zapáleného „muže s německou krví!“, který neváhá obětovat vlastní rodinu.

Tento černobílý snímek natočil v roce 1968 Juraj Herz a film je zařazen mezi dvaceti nejlepšími filmy v historii československé kinematografie. A já nemohu nic než souhlasit. Protože když mi někdo řekne Rudolf Hrušínský, automaticky si vzpomenu na jeho nezapomenutelné podání Karla Kopřivky. Máte-li rádi filmy spojené s válkou a tehdejší dobou, neměl by tento film ve vaší sbírce chybět. A jistě sami uznáte, že je to doopravdy povedené dílo.

U filmu strávíte 95 minut a ještě dlouho nad nimi budete přemýšlet a i dlouho poté si vzpomenete na některé záběry kamery, která je doopravdy skvělá a to, že je černobílá jenom podtrhuje právě nejednoduchost tehdejší doby. Ačkoliv film už mohl být natočen barevně, Juraj Herz udělal jenom dobře, když se rozhodl pro film nebarevný.

Mě osobně naprosto uchvátil a vím, že velkou roli na tom hraje právě Rudolf Hrušínský a kamera. A tak si říkám: „Nebeská, co kdybych tě oběsil?“

KNIHA

SATURNIN ZDENĚK JIROTKA

Přišly podzimní měsíce a s nimi i déšť, plískanice a celkově ošklivé počasí, do kterého se nikomu z nás nechce. Lidově řečeno *psí počasí*. A právě pro takovéhle dny je *Saturnin* to pravé. Proto jsem se rozhodla napsat o téhle úžasné knize, kterou by si měl rozhodně přečíst každý z nás. Když sahám po *Saturninovi*, mohu si být jistá, že odkládat

ji budu už s úsměvem, protože *Saturnin* nejen pobaví, ale tak nějak zvláště zahřeje u srdce. Člověk se potom snadněji srovnává s faktem, že za oknem prší a svět se tváří tak nepřívětivě. Přemýšlela jsem, a našla celých pět důvodů, proč si *Saturnina* přečíst. Zaprvé: *Saturnin* vám jistojistě zvedne náladu, pustíte-li uzdu svojí fantazii a vžijete se do popisovaných situací. Zadruhé: Nikdo nedokáže tak skvěle popisovat osoby, jako právě Zdeněk Jirotko a zatřetí: Nikdo jiný nevymyslí tak úžasné charaktery postav, snad jedině život sám. Začtvrté vás zaručeně zaujme a zamilujete se do těch písmenek. A konečně zpaté: Na tuhle knihu jen tak nezapomenete!

Otevřete desky a jen tak si zalistujte stranami.

Slyšíte, jak krásně šustí? Možná si řeknete, že šustí jako

každá jiná kniha, ale pokud nejste literární burani, tenhle názor po prvních několika stránkách rychle opustíte. Zdeněk Jirotko vás postupně seznamuje jak s příbuznými a přáteli vypravěče (v knize není ani jednou zmíněno jeho jméno, ve filmu ho však duchapřítomně pojmenovali Jiří), tak s přitažlivou tenistkou slečnou Barborou, o které vám hned od začátku bude jasné, že je to rozhodně „ta pravá“. Všechno však začíná až ve chvíli, kdy se na scéně objevuje Saturnin. Hned na začátku vás pobaví a nemusíte se bát, že by se zábava zachytila jen na začátku. Právě naopak! Strhující jízda příběhem vás nenechá popadnout dech, úsměvné scény se řadí jedna za druhou a občas vás chytí i nějaký ten pořádný záchvat smíchu. Z toho si ale nic nedělejte, od toho tahle kniha existuje. Když se seznámíte s hlavními postavami, jmenovitě hlavně se Saturninem, Miloušem, tetou Kateřinou, slečnou Barborou a doktorem Vlachem, již mrtvým otcem Miloušovým a manželem tety Kateřiny a s domovnicí paní Suchánkovou, odjíždí Jiří (dovolme si ho tak nazývat) na dovolenou do domu svého dědečka. Samozřejmě s sebou bere také Saturnina a to ani netuší, že dědeček také pozval doktora Vlacha a především slečnu Barboru. A netuší ani, že se v dědečkově domě také usídlila teta Kateřina a její klackovitý synátor Milouš. Mohu říct, že je to opravdu veselá historka a navíc je báječně napsaná. Mohu jen vřele doporučit. A jestli zastáváte názor, že ta kniha je trhlá, mohu říct snad jedině, že o pravdivosti vašeho tvrzení by se dalo s úspěchem pochybovat.

Adéla Neubertová

Aktuální komentáře k aktuálním událostem

A máme tu opět říjen, takže je na čase shrnout uplynulý měsíc - září. Tak pěkně nám první měsíc školního roku utekl jako voda, někomu přinesl úspěchy, někomu zase ne. Ale nesmutněte, máte ještě před sebou čtyři měsíce, takže když máknete, tak vysvědčení bude dobře vypadat. Ale zpět k září.

Velice mě rozesmál článek, že teplé počasí komplikuje odlet ptáků na jih. Ale kde v tom případě jsou? Shromažďují se na nádražích a říkají: „To je zima, holky, jak poletíme?“ , nebo že husy s baťohama čekají na Florenci ? Nevím, jak vypadá, že zima komplikuje odlet ptáků na jih. To jsou na větvích, mají pláštěnky a říkají: „Čekáme, až ten liják přestane“ ? Opravdu si to nedokážu vysvětlit. To jako sedí dva čápy s kožichy na lavičce a bojí se, aby nedostali žloutenku nebo černý kašel, protože jim zima komplikuje odlet na jih. A ještě další perlička: Maďarští ochránci chtějí přes tisíc vlaštovek přepravit na jih letadlem. No to je opravdu výborný nápad. Hlavně by se měli připoutat, aby se jim něco nestalo. Už si dokážu představit, jak vlezou do letadla a vedle mě sedí vlaštovky a nejvíc nervózní jsou právě ony. Prý, že nadměrné ochlazení bere sílu ptákům k odletu do Afriky. Asi jim ztuhly perutě, nebo co. A kdy už jindy mají odlétat než tuhle dobu? Tady chudák sedí někde na komíně v Benešově a už měl být dávno Nigerii. Opravdu vtipný článek.

V lesích je houbařská krize. Tady sotva skončila světová krize finanční, tak si sem přijdou s houbama. Ve světě mělo krachnout několik světových bank a houbařská krize je fakt k pousmání. Ale je na tom něco pravdy. Houbařská krize je vlastně houby krize, tak proč se jí zabývat? Touto dobou bývá v lesích plno hub, a letos tam nic není. Prý jim vadí, že je moc velké sucho. Nevím, nemluvil jsem s nimi, takže opravdu netuším, čím to je.

No a na závěr: Dánští vědci objevili tabletky na ochucení mateřského mléka. To se asi nějaký dánský vědec napil mateřského mléka a prohlásil, jak to ti kojenci mohou pít. Já mám na to jiný názor. Nikdo se jich na to neptá, tak pijí, co je. Dokonce bude jahodová i banánová příchut'! Nakonec to skončí tím, že nejcennější mléko bude právě to neochucené. Bůhví, co do toho přidávají, takže se klidně může stát, že ta dotyčná matka bude vonět po jahodách i proti její vůli. Nevím, jak to bude jejímu partnerovi vadit, nebo ne, ale mně by to rozhodně vadilo.

Září je za námi a před námi stojí shrnutí dalšího měsíce - října. Máme tu také státní svátek, tak nezapomeňte vyvěsit vlajky. Ale nedělejte to tak hojně, aby to nevydalo jako podzimní první Máj v socialistických dobách. Mějte se hezky a já pro vás budu zase shromažďovat články do dalšího měsíce.

M@arek . 9.A

Akce školy

Na hranicích

7. října se uskutečnil divadelní projekt šestáků a dětí z německého Stuttgartu. An der Grenze/ Na hranicích. Svoji letošní premiéru měl pak v divadle Na Prádle, které se nachází na Novém městě. Divadlo bylo skvělé, velmi se povedlo a všichni se těší na příští rok. 12. října odjeli naši žáci do Stuttgartu odehrát divadelní představení také tam. Šesté třídy doprovázel jak na klavír tady, tak do Německa náš spolužák z devítky Josef Popelka.

Dánsko

V tomto měsíci se koná ještě jedna výměna. Ta však bez divadla. Je to výměna do Broendby, kodaňského předměstí. Výměnu se účastní osmá třída společně se dvěma jedinci z devítky. Jako doprovod s nimi jedou pan učitel Vacek a paní učitelka Faltová. Doufejme, že se z pobytu v severském státu nevrátí promrzlí na kost a budou stále usměvaví. (Opravdu se to doufání vyplatilo!)

Říjnové čtení

Na počtu významného spisovatele Karla Čapka se konalo 6. října Velké říjnové čtení. A jak tento den probíhal? Čtyři vybraní devátáci šli společně s pátou třídou do Vinohradské knihovny. Zde jim četli Devatero pohádek – pohádku pošťáčkou. Celá akce se povedla.

Stonožka slaví

Ano, je tomu tak. Hnutí stonožka, které podporuje i naše škola, má výročí. A kolik že to vlastně už stonožce je? Stonožka je plnoletá, slaví 18. výročí od svého vzniku. A toto výročí se samozřejmě neobejde bez oslavy. Ta se konala v pondělí 13. října. Osmička s devítkou šla na Ovocný trh na setkání stonožkových škol. Na místě bylo mnoho lidí, mezi kterými nechyběla ani Běla Jensen. Na akci zpíval například také Objev roku Josef Vágner.

Třetí třídy ŠvP

Naši malí třetíáci se vypravili na školu v přírodě na Benecko. Viděli zde spoustu zajímavostí a užili si týden plný zábavy. Nejvíce se dočtete v jejich deníku, který je na webových stránkách školy, kde najdete i fotografie nebo zde v Kládě v sekci prvního stupně.

Minikopaná

Kluci z druhého stupně šli ve středu 15. října na turnaj v minikopané. Byli rozděleni na dva týmy, jeden se skládal z šestáků a sedmáků, druhý tvořili osmáci a devátáci. A těm mladším se podařilo získat překrásné a bezkonkurenčně bezvadné zlato!! Postupují do dalšího kola. A přestože naši starší kategorii se nepodařilo zazářit, plně podporovali a radovali se spolu s mladšími fotbalisty.

ANKETA

A máme tu další měsíc - říjen. Přemýšlel jsem, na co se mám vás vlastně ptát. A přišel jsem na to. Jak asi každý z nás ví, v srpnu v Pekingu proběhla úspěšně olympiáda. Praha usilovala o Olympijské hry v roce 2016 a neuspěla. Rozhodlo o tom hlasování výkonného výboru MOV (mezinárodní olympijský výbor). Je sedm uchazečů, čili měst, které o OH stojí. Jsou to města Rio de Janeiro, Tokio, Chicago a Madrid. Praha s tím byla už smířená, že nepostoupí a tak její prioritou jsou OH v roce 2020 nebo 2024. Ani primátor města Pavel Bém nebyl překvapen a řekl, že kandidatura na rok 2016 je pouze seznamovací. Také dodal, že se Praha poučí z chyb, které udělala v první kandidatuře. Ale kritici her upozorňují, že je a čas se o hry přestat ucházet. Prý dosavadní zkušenosti města stačily. Náměstkyně primátora oponuje tím, že uchazečství Prahy stálo 60 milionů korun, a že by společnost Praha olympijská měla vrátit peníze. Místo toho se mohla vystavět kanalizace.

A proto se vás ptám, měla by mít Praha v roce 2020 nebo 2024 Olympijské hry?

Ano - 65%

Ne - 26%

Nevím – 9%

Jak je vidět, tak většina z nás chce olympiádu v Praze, ale někteří na to mají zcela odlišný názor. Myslím, že tohle bude dlouhý spor, zda ano či ne.

No a máme tu opět konec, čili je čas se rozloučit. Přeji pěkný měsíc, hodně úspěchů, a těším se v dalším vydání jak v Komentářích, tak i v Anketě. Ahoj.

M@rek

ROZHOVOR

Jistě jste si všimli, že se k nám vrátil náš staronový usměvavý pan vrátný. Ten neochotný, mrzutý „zvoník“ je totiž v nemocnici. A nevíme kdy se vrátí. Doufejme, že místo zvoníka tady ještě dlouho tento milý usměvavý pan vrátný vydrží. Náš časopis této změny využil a udělal s ním rozhovor.

- Jste rád, že jste se vrátil?

Ano.

- Jako dlouho tady budete?

Než se uzdraví pan Vejtruba.

- Líbí se Vám naše škola?

Ano, škola je bezvadná.

- Jsou zdejší děti slušné, zdraví?

99,9% ano.

- Proč jste šel dělat tuto práci?

Abych pomohl.

- Baví Vás?

Jak kdy, ale ano.

Zajímavosti a kuriozity

Je fajn si namontovat na auto startovací raketu pro nákladní letadla. Aneb když jdou blbci smrti vstříc..

Ukázky (abyste pochopili, co to vlastně Darwinovy ceny jsou):

Nominace roku 2002 - 2004:

Nestřílejte na dráty na zem nespádlé... Daniel a jeho kamarád se na své farmě v Pennsylvánii rozhodli, že si trochu zastřílejí. Ale místo myší, lahví nebo ptáčků si vybrali trochu odlišné cíle - izolátory na sloupech vysokého napětí. Tyto keramické či plastové věcičky mají mimo jiné i jednu zásadní roli - drží drát na onom sloupu. Ovšem když jich oba pánové pár sestřelili, dráty spadly na zem a začaly jiskřit. Daniel je člověk velmi pohotový. Bylo mu jasné, že by takto mohl snadno vzniknout požár. A tak rychle k drátům doběhl a zvedl je. A to bylo to poslední, co ve svém životě udělal.

Utopenec ve dřezu... Správce jedné rakouské ubytovny byl velmi překvapen, když po ránu našel z okna jednoho bytu čouhat nohy. Přivolaná policie vešla do bytu a co zjistila - jeho obyvatel odešel z tohoto světa skutečně nevšedním způsobem. Vracel se v noci, notně posílen alkoholem i nějakými nelegálními drogami. Čertví proč se rozhodl vlézt do svého vlastního bytu kuchyňským okénkem. To mu dávalo jen velmi málo prostoru a když se muž prosoukal tak, že se hlavou dostal do dřezu, umístěného pod oknem, najednou se zasekl a nešlo to ani tam, ani zpět. Když sebou začal mrskat, aby se z této nepohodlné polohy dostal, nechtěně zavadil o pákovou baterii a začal si do dřezu napouštět horkou vodu. Když ho ráno našli utopeného, už se nebylo jak dozvědět, proč tu vodu urychleně nevypnul, nevytáhnul špunt ze dna nebo ještě lépe - proč vlastně nepoužil dveře, když měl v kapse klíče.

Nominace roku 2005:

Pořádně prošťouchnout komín... Toho osudného dne se 55letý Chorvat Marko vydal do své dílny, aby si vyrobil náčiní k pořádnému vyčištění komína. Komín to byl vysoký a obyčejná kominická štětka neměla šanci ho vyčistit. Ale kdyby se na štětku přidělal řetěz a něčím se to celé zatížilo, to by mohlo fungovat. Jenže co použít jako závaží? Nakonec Marko našel dokonalý předmět, těžký ale malý. A dokonce kovový, takže nebude těžké přivařit ho k řetězu. A tak Marko nahodil svářečku a jal se přivařovat řetěz k onomu předmětu. Tušíte správně, milé děti, byl to ruční granát, po okraj napěchovaný výbušninami. Jakmile se jeho obal zahřál, granát explodoval. Z Marka toho moc nezbylo, úlomky z granátu prolétly skrz zdi dílny a poškodily i opodál parkující Mercedes. Jediné, co zůstalo netknuté, byl Markův nevyčištěný komín.

Sloni vedou jenda nula... Zimbabwean Christian měl kukuřičné políčko. Ale lezli mu tam sloni. A když se vám takový slon projde po kukuřičném políčku, hádejte, kolik kukuřice asi tak sklídíte? Takže Christian musel vymyslet něco, co by dostalo slony z jeho pozemku. Naštěstí nedaleko bylo jedno staré minové pole. To už tak u hranic Zimbabwe s Mozambikem bývá. Christian se rozhodl vykutat pár min a zakopat je u svého pozemku. To slony naučí! Vykopal pět min, které byly zpola odkryty po nedávných deštích, a nesl si je domů. Bohužel, když s takovou minou všelijak hýbáte a ještě na ní pár měsíců prší, není zrovna z nejstabilnějších. A v Christianových rukou nevybuchla jen jedna. Dobrá zpráva pro milovníky zvířat: při této příhodě nebyl zabít ani zraněn ani jeden slon. Pro milovníky Christiana ovšem dobrou zprávu nemám.

Nominace roku 2006:

Luku, jsem tvůj OPEC! Hvězdné války jsou fenomén, mají na celém světě spousty fanoušků, kteří se převlékají za různé postavy z této ságy a používají nejrůznější napodobeniny přileb, zbraní a dalších rekvizit z filmu. Dva mladíci se také rozhodli, že si zahrají na Luka Skywalkera a Darth Vadera. Vyrobili si krásné světelné meče a to prosím pěkně ze zářivkových trubíc. Trubice otevřeli, nalili do nich benzin, zapálili - a následná exploze si určitě v ničem nezadala s těmi krásnými efektními výbuchy, které vyráběl Lucasův trikový tým. Jeden z chrabrých bojovníků na místě zemřel, druhý s několika zraněními přežil, aby mohl dalším generacím vyprávět, jak stupidně si někdy takřka dospělí chlapeči mohou hrát.

Budiž mi víra plovákem! Jeden 35letý pastor z Libreville, hlavního města Gabonu, tvrdil, že má-li člověk dostatečnou víru, může chodit po vodě jako Ježíš. Vydal se tedy do nedaleké zátoky, aby dokázal, že nebeské síly jej díky jeho víře udrží nad hladinou. Žel bohu, pastor uměl řečnit, leč neuměl plavat. Nemaje zázračných schopností Ježíše Krista ani magických dovedností Davida Copperfielda, tento zaslepený kněz za několik okamžiků skončil svoji pouť na tomto světě. V nebi, kam se jistě dostal, se teď může chlubit - možná nemá tak silnou víru, ale zato je nominován na Darwinovu cenu.

Nominace roku 2007:

Berany berany duc! 24letá Mexičanka Jessica byla v práci, když vtom zjistila, že potřebuje něco probrat s lidmi o patro níže. Ovšem místo toho, aby použila mobil, interní telefon nebo prostě sešla o patro níž, rozhodla se otevřít dvířka služebního výtahu a použít šachtu jako komunikační kanál. A tak Jessica strčila hlavu do šachty a hulákala na lidi dole. Čertví proč si přitom nevšimla, že výtah v tu chvíli jede nahoru. Kdyby se k ní blížil shora, dalo by se pochopit, že by jej mohla přehlédnout. Ale ona zírala do hlubiny ze které proti ní stoupala hromada kovu a dřeva. Výtahová klec i lidská lebka jsou poměrně tvrdé objekty. Jeden z nich ale musel vzájemný souboj vzdát. A na rovinu - vyhrál to výtah. Jessica bude scházet své rodině, nikoliv ale v genofondu lidstva.

Znyčyt kchtka! Znyčyt kchtka! 63letý Němec byl už pořádně nakrknutý kvůli tomu, že jakákoliv snaha vymýtít ze svého pozemku krtka končila vítězstvím krtka. Dalo by se říci, že muž byl spíše nakrtnutý. Nakonec se rozhodl pro radikální řešení. Do země zarazil několik kovových tyčí, propojil je kabelem a pustil do nich elektrický proud. A nebudeme troškařit s nějakými trapnými dvě stě dvaceti. Hezky krtkovi šoupneme vysoké napětí a celé podzemí bude rázem vyčištěno od všeho živého. Desetitisíce voltů se zakously do hlíny, do tyčí, do krtka a také do 63letého nakrknutého Němce, který to vše zblízka pozoroval. Jeho mrtvola byla nalezena až po několika dnech a účet za elektřinu jeho dědicové splácejí možná ještě dnes.

Anna Fischerová

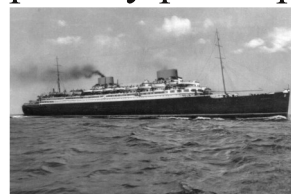
Seriál

Luxusní obři mezi válkami

Část II.

S.S.Europa

Europa byla sesterskou lodí parníku Bremen. Jednalo se o zaoceánské parníky vyrobené koncem 20.let minulého stol. Pro rejdařství NDL (Norddeutscher Lloyd), které mělo zájem o moderní a velice pohodlné parníky pro dopravu cestujících na prestižních transatlantických linkách. V

obou případech šlo o elegantní plavidla s nízkými komíny, která se sice navzájem velice podobala, ale přesto nebyla naprosto totožná. Parník Bremen se lišil mimo jiné větší délkou. Lodě byly konstruovány pro rychlost asi 55 km/h (27,5 uzlu), díky čemuž dokázaly překonat severní Atlantik za 5 dní. Podle původních záměrů měly být oba

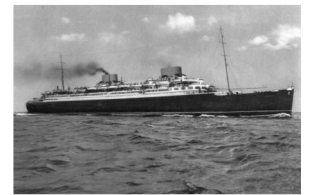
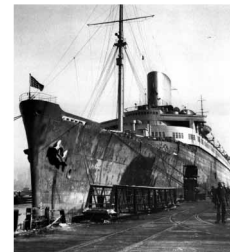
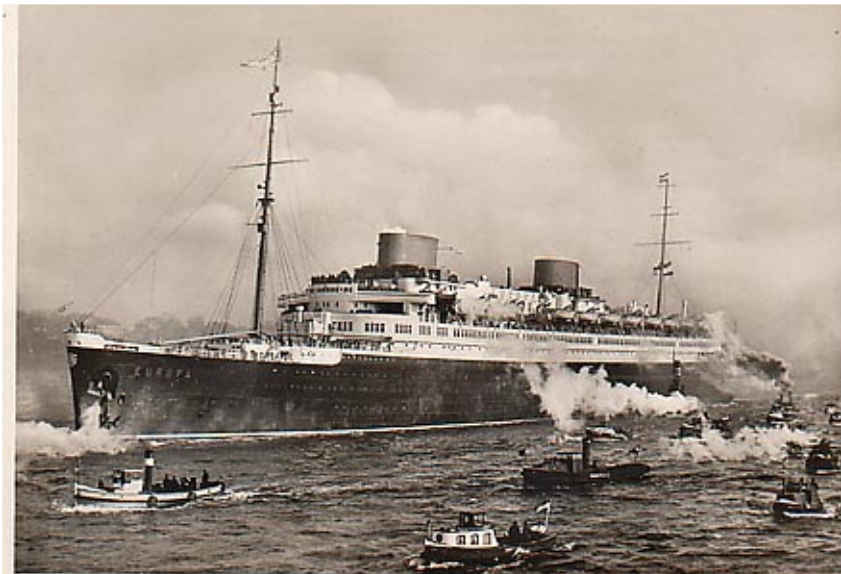
parníky postaveny současně, ale Europa byla během dokončovacích prací poškozena požárem a potopila se na mělké dno. Lodě se sice podařilo vyzdvihnout a opravit, ale zákonitě došlo k několikaměsíčnímu zpoždění, než mohla nastoupit do služby. Nabízela místa pro 687 cestujících I. třídy, 524 II. třídy, 306 turistické třídy a 507 třetí třídy. Na první plavbu se loď vydala 19.3.1930. V průběhu této cesty připravila sesterské plavidlo Bremen o modrou stuhu, když trasu z Cherbourgu až po maják Amose Light zdolala průměrnou rychlostí 56 km/h (27,9 uzlu). Parník Bremen získal Modrou stuhu nazpět v červnu 1933 poté, co jeho lodní stroje prodělaly úpravy. Udržel si ji pak až do srpna 1933, než ji ukořistil italský parník Rex.

V srpnu 1939 již Europa tkřka vyrazila na plavbu přes Atlantik, když kapitán obdržel rozkaz vrátit se do Bremenhavenu, zatemnit loď a zachovávat radiový klid. V Bremenhavenu pak vystoupili z lodi cestující a o několik dní později začala druhá světová válka.

Bremen Naráží v Le Havre na vrak parníku Paris

Lod' dostala šedý nátěr a čekala ji služba stacionární ubytovací lodi německého námořnictva. V roce 1940 se přesunula do Hamburku (stejně jako parník Bremen) k přestavbě na transportní vojenské plavidlo, s jehož využitím se počítalo při plánované německé invazi do Velké Británie. Plán invaze byl posléze odložen ne neurčito a Europa se vrátila do Bremenhavenu, kde se uvažovalo o její přestavbě na letadlovou loď. Parník přečkal druhou světovou válku na jejímž konci ho 8. května 1945 zabavila postupující americká armáda. Poté jej čekalo nasazení v roli transportní lodi, dokud se nezjistilo, jak zhoubně se válečná léta podepsala na jeho trupu a elektroinstalaci.

V roce 1946 získala parník Europa v rámci válečných reparací Francie. Následovaly čtyři roky trvající opravy v přístavu Le Havre. Zde došlo k nehodě, když se loď během bouře utrhla a narazila do vraku předválečného parníku Paris a potopila se. Byla vyzdvížena a dopravena do St. Nazaire k dokončení oprav. V srpnu 1950 se vydala na první plavbu do New Yorku pod novým jménem Liberté (původně se měla jmenovat Lorraine). Společně s parníky Ile de France a Flandres představovala Liberté po následujících 10 let hlavní kapacitu francouzské pasažerské flotily na transatlantických linkách. Ze služby byla stažena v roce 1961 a následujícího roku putovala v La Spezia (Itálie) do šrotu. Tak skončil námořní skvost který by dnes byl jistě skvělým turistickým lákadlem.

FUN page

Je noc, nějaký člověk jde ulici. Najednou zařve: „Lidi! Lidi!“. V domech se rozsvítí a z oken vyhlednou ospalé lidi. Ten, co křičel se zeptá: „Lidi, proč nespíte?“

Do hračkařství přijde malý chlapeček, dá prodavačce nakreslenou bankovku a řekne: „Dejte mi prosím tamtoho plyšového medvěda“. Prodavačka odpoví: „Ta bankovka není opravdová“. Na to chlapec: „Medvěd taky ne!“

Drzý papouch!

Dáma středního věku si kupovala papouška. Jednoho si vyhlédla a řekla mu:

„Tak co, ty malej blbečku, umíš mluvit?“

A papoušek odpověděl:

„A co ty, stará čarodějnice, umíš létat?“

Víte, co prolétne broučkovi hlavičkou, když narazí na přední sklo auta?
Přece zadeček!

Naivní blondka

Stěžuje si blondýna blondýně: „No přestav si, že jsem byla v restauraci, jo, a tam byly dveře s nápisem MUŽI, tak jsem tam vtrhla a za dveřma byly jen záchody!“

Víš, kteří lidé jsou nejšťastnější?

Sklerotici.. Mají všechno, na co si vzpomenou.

Nejlepší vtip

Čtyřčlenná rodina bydlící ve čtyřicátém patře mrakodrapu, přijede domů z výletu. Všichni vejdou do domu, ale zjistí, že nejedí výtah. Syn navrhne:

„Půjdeme pěšky, a aby nám to rychleji utíkalo, každý řekne cestou nějaký vtip.“ Tak jdou a jdou a jdou... a už jsou ve 39. patře a s vtipem je řada ba tatkoví. Ten se zhluboka nadechne a řekne:

„Tajk teď se zasmějeme nejvíc. Zapomněl jsem klíče od bytu v autě!“

Sexy návštěvník

„To je nehorázné,“ rozčiluje se návštěvník výstavy. „Taková ohavnost se přece za žádnou cenu vůbec nedá nazývat uměním!“ „Promiňte pane, ale právě stojíte před zrcadlem.“

Víš, jaký je rozdíl mezi budíkem a ožralou?

Když se natáhne budík, tak jde.

Proč nemůžou ženy chodit s hodnými a citlivými muži, kteří milují nakupování?

Protože taková už chodí s jinými.....muži!!!!

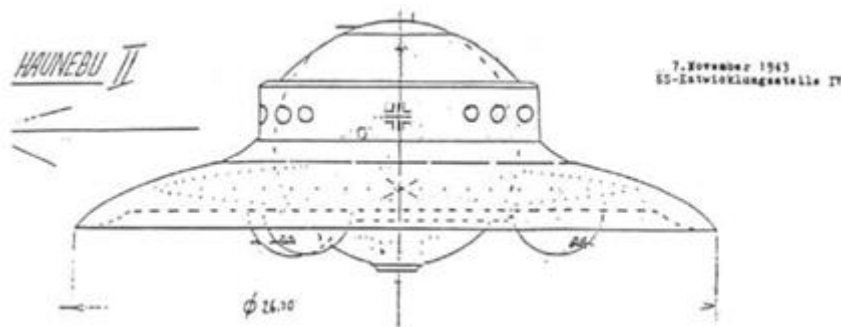
U řezníka

Přijde kostra do řeznictví a řezník se jí ptá: „Máte přání?“ „Ne děkuji, jen se dívám, co se nosí.“

Veronika Šachová a Katka Uhlířová, 8.A

Německé UFO ve Kbelích

Je hodně lidí ,kteří říkají ,že je to pitomost.Já si však myslím ,že tento fenomén doopravdy existoval.Ve druhé světové válce měli němci zbraně na vysokém stupni vývoje.

Mezi ně patřila např. proudová letadla.Existují však dokumenty o tajných společnostech Vril a Haunebu ,které měly vyrábět UFO.Jedna z těchto dílen se měla nacházet při továrně Avia v pražských Letňanech.Dokonce zde prý byla zhotovena stavba kruhového půdorysu pro vzlet a přistání těchto strojů.Byla o kus dál ,u letiště ve Kbelích.Po válce prý jeden vrátný vypověděl ,že viděl vznášející se kruhový objekt ,na nějž byly připojeny kabely.Na internetu je mnoho protiřečících si informací o rychlosti ,počtu a výzbroji těchto strojů ,proto tyto informace nebudu předkládat.Existuje však velké množství fotografií ,které můžeme považovat za věrohodné.Já jsem po této vzletové rampě pátral na GoogleEarthu,a našel jsem ji.Její průměr je zhruba 26,10 m.To je zcela stejně jako u stroje Haunebu II (na obrázku).Může to být náhoda ,ale totožné umístění rampy i průměr mohou něco znamenat ,co myslíte?

Life Style

Temné styly

EMO

Jeden ze stylů, který by se dal označit jako temný je docela známý styl EMO. Název vyplývá ze slova emoce, emotivní a tak. Emaři totiž dávají své emoce najevo, neskrývají je. Styl se začíná rozvíjet v polovině 80. let. EMO vznikalo a projevovalo se nejdříve v hudbě. První hudební skupina, takto označovaná byli Ritters of Spring od roku 1985. Mezi dnešní EMO skupiny patří např. My Chemical Romance, The Used, Hawthorne Heights nebo Taking Back Sunday a další podobné skupiny. Zcela odlišná od ostatních je móda tohoto stylu. Styl se dělí na dvě poloviny na jemný a tvrdý. Tvrdý styl vznikl z tzv. „indického Emo stylu“ a oblečení je většinou v khaki barvách. Emo (ať už kluci nebo holky) nosí převážně černou barvu, někdy doplňovanou křiklavě růžovou- to se pojí na jemné odvětví EMO módy. Oblečení je úzké nikoliv volné. Vlasy jsou obarvené rovněž na černu. Typickým účesem je takový, který zakrývá buď jedno nebo obě oči. Pokud je alespoň to jedno oko vidět, většinou je kolem něho namalovaná silná linka, znovu černé barvy, u dívek často doplňovaná výraznými červenými stíny.

A teď, co se týče filosofie emařů: Není lehké zde najít přesný popis toho, co tito lidé vlastně uznávají. Z mnohých zdrojů lze vyčíst, že EMO je hrstka lidí, kteří jsou stále v depresích, utápějí se v slzách a velmi rádi se řezou (trpí sebepoškozováním). A jejich mysl je melancholická. Pak jsou zde názory samotných emařů, kteří si jako nějakí magoři nepřipadají a tvrdí o sobě buď to, že jejich styl opravdu vyplývá pouze z hudby a nebo, že emaři se hlavně usmívají. Těžko říct, která skupina má větší nebo úplnou pravdu. Mě osobně na stylu vadí uniformita se kterou je spojován. Černé, růžové, dodržování různých vzorků a tak. To snad potřebuje jen ten, kdo se chce nutně někam zařadit. Co se týče poškozování, myslím že tím trpí i lidé kteří nejsou Emo. Takže bych všechny emaře, kvůli tomu neodsuzovala. Doufám, že vám tyto základní informace stačí a teď už je na vás abyste si vytvořili vlastní názor.

Kateřina Vitochová

Internet

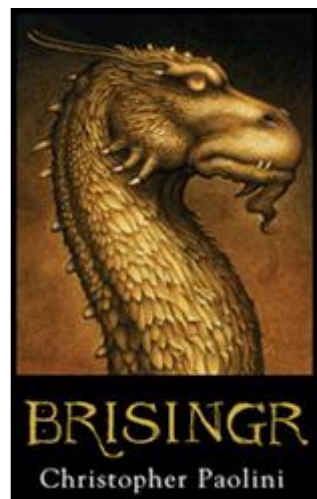
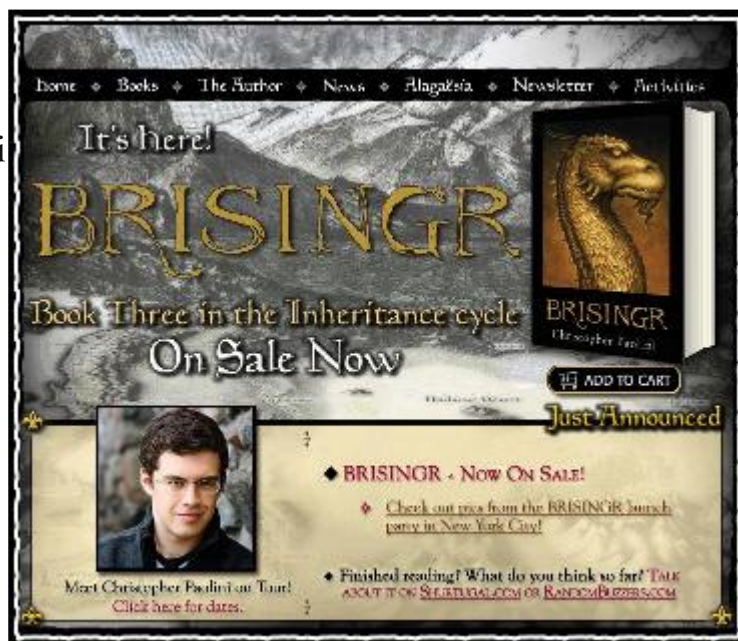
Další číslo Klády, další várka všech možných internetových stránek! Tentokrát jsme si pro vás připravili opět čtyři weby a z toho je jen jeden český. Je mi jasné, že spouště z vás je možná nepříjemné, když jsou všechny skvělé stránky v angličtině, ale pokrok jde s dobou. Google vyvinul překladač, který vám přeloží prakticky cokoliv. Stačí jen zadat URL adresu stránky a z jakého do jakého jazyka budete překládat. Pak stačí zmáčknout Enter a Google vám stránku automaticky přeloží. Samozřejmě musíte brát ohled na to, že překlad není dokonalý, ale textu bez problémů porozumíte.

A kde překladač najdete? Samozřejmě na <http://google.cz> a vedle místa pro vyhledávaný text najdete Jazykové nástroje.

Ted' už k připraveným stránkám. Zaprvé jsme pro vás vybrali opět nějaký ten fan web a vzhledem k tomu, že v nejbližší době vyjde třetí díl trilogie Dračích jezdců (Eragon, Eldest, Brisingr), rozhodli jsme vás seznámit s oficiálními stránkami celé trilogie. Dále jsme se rozhodli se opět věnovat obrázkům, tentokrát vám chceme ukázat místo pro vaše vlastní obrázky a fotografie, které byste měli rádi na internetu. Za další je tu celosvětově známá Wikipedia, na které najdete snad všechno, co potřebujete. Zejména se tam dobře vyhledávají informace doplňující učivo. A jako poslední, konečně opravdu český web, <http://koukej.xkrat.cz>. Opět se věnujeme filmům a tentokrát se jedná o moc hezké fórum. Pokud potřebujete najít či zjistit cokoliv o filmech, obraťte se sem.

1.) Alagaesia – oficiální stránka trilogie Dračí jezdců, kde najdete všechny novinky o nejnovější a poslední knize Brisingr, veškeré podrobnosti o autorovi knih. Také tu můžete najít velice hezky udělanou kategorii, věnovanou fiktivní zemi, ve které se odehrává příběh. Musím říct, že je to velmi pěkně provedené a stojí za vidění.

→ <http://www.alagaesia.com>

2.) Photobucket – místo pro vaše fotografie a obrázky, které chcete ukázat světu. Je sice potřeba registrace, ale stojí to za to. Po zaregistrování je vám k dispozici velké místo pro vaše fotky (bohužel nevím, jak velké přesně je, ale já mám uloženo přes 80MB fotek a stále mohu nahrávat další a další). Je snadné fotografie mazat, přesouvat si je v různých adresářích a není problém fotku ani přejmenovat. Jinde se vám nepoštěstí, abyste si mohli fotografii ještě po nahrání na internet upravit nebo otočit. Tady ano. Vřele doporučuji!

→ <http://www.photobucket.com/>

3.) Wikipedia – na úvod jsem řekla, že tři z čtyř stránek jsou zahraniční. Wikipedia je sice v češtině, ale pouze pro vybraný region (čili český). Vznikla jako americká stránka a až postupně se začala rozšiřovat a překládat do dalších jazyků. Česká verze byla spuštěna roku 2002 a nyní obsahuje přes 109 000 publikovaných článků. Osobně musím říct, že články jsou v devadesátipěti procentech případů založené na pravdě a v devadesátidevíti případech ze sta jsou to články obsáhlé a velice dobře a pečlivě provedené.

→ <http://cs.wikipedia.org> (česká verze)

4.) Xkrát – filmy a seriály. Tady najdete cokoliv budete potřebovat. A navíc se potkáte s dalšími filmovými maniaký a vesměs velice příjemnými lidmi, kteří ochotně poradí nebo pomohou zkritizovat nějaký film, otevrou vám oči co se názorů týče a pokud se chcete pohádat o kvalitě filmu, rozhodně najdete někoho, kdo se do té potyčky pustí. Tudy vede správná cesta!

→ <http://koukej.xkrat.cz/>

1. stupěň taky píše!

A JAK HEZKY!

Byla jednou jedna paní, která se kamarádila s prodavačkou. A ta prodavačka prodávala v obchodním domě Bílá Labuť. Tam byly vůbec první jezdící schody v celé Praze. Jednou byla paní prodavačka smutná a její kamarádka ji chtěla rozveselit a tak šla něco tajně udělat. Když se vrátila, řekla: „Karličko, podívej se k jezdícím schodům, co se to tam děje?“ Karlička se podívala a rozesmála se. Všichni, kdo vyjeli po schodech, si čichali k rukám a šklebili se – i vztekali. „Víš, čím to asi bude? Jestli to nebude tím, že jsem to držadlo u schodů natřela smradlavým papírem od olomouckých syrečků.“

Josef Kučera, 4.B

3.A – ŠvP

Na škole v přírodě to bylo výborné. Byli jsme ve Špindlerově mlýně, ve výletním areálu Pěnčín, v Bozkovských dolomitových jeskyních a Harrachovském hornickém muzeu a dolech. Byly to hezké výlety. Taky jsme byli na farmě u huculů. Měli jsme také družstva. Ta se jmenovala Želváci, Hafíci, Tygříci, Červíčci, Magie 614, Oči v ohni a Ufoni. Byla to hezká škola v přírodě.

Katčina panenka

Panna Nela byla hračka,
hrála si s ní pouze Kačka.
Nela se ztratila,
Kačka moc plakala.
Nela měla mašli,
takže jí hned našli.
Mašli měla modrou,
pro Nelu lezli rourou.
Nela a Kačka to jsou kámošky,
mají i stejné ponožky.
Nela s Kačkou spolu spí,
dokonce i spolu jí.
Nela s Kačkou už šli spinkat,
dali si však ještě Kitkat.

Kláda

Podívej na naši kládu,
nemá chybu, nemá vadu.
Kláda to je prima časák,
čtou ji Slabý, Rous, i Vlasák.

První, druhý, třetí list,
Kládu vyplatí se číst.
Když si přečteš z Klády vtip,
určitě ti bude líp.

Dobré informace z Klády,
mají u nás všichni rádi!
Tady končím básničku,
Kládě dávám jedničku.

Ota Rous

Klára Weiserová 3.B

Kroužky 3.A - děti ze třetí a vyzkoumaly, co kolik jejich spolužáků dělá a kam chodí na odpolední kroužky.

Plavání: 4
Atletika: 3
Gymnastika: 4
Fotbal: 1
Tenis: 2
Bruslení: 1
Bojové umění: 3
Kytara: 2
Housle: 1
Klavír: 5
Flétna: 2
Tanec: 8

Keramika: 7
Výtvarka: 5
Záchranáři: 3
Počítače: 2
Angličtina: 1
Kánojistika: 1
Zpěv: 2
Dramatický kroužek: 3
Florbal: 4
Sokol: 2
Stolní tenis: 3
Nauka: 5

Anketu dělalo 26 dětí.

Kung Fu Panda

Kung Fu Panda je animovaný, komediální, akční a rodinný film.

USA, 2008, 88 min

Režie: Mark Osborne, John Stevenson

Kung Fu Panda je animovaný komediální film pro celou rodinu, o líné, neuctivé a flákačské pandě Po (v originále Jack Black), která se musí naučit kung-fu, aby zachránila Údolí Klidu před zlým sněžným leopardem Tai Lungem. Příběh se odehrává ve staré Číně a převrátí neměnný svět bojových umění vzhůru nohama. Po se nakonec naučí věřit sám sobě a stane se mistrem kung-fu a Leopardovi nebezpečným protivníkem. Určitě se přijďte podívat do kina na Kung Fu Panda. Kung Fu Panda dávají např. v pražských kinech: CINEMA CITY FLORA, CINEMA CITY GALAXIE, CINEMA CITY NOVODVORSKÁ a CINEMA CITY ZLIČÍN.

Jen krátké představení části redakce

Pro dnešek jsem pro vás vytasila ze všech redaktorů tři z devítiky. Ne, že bych chtěla nějak nadržovat devátákům, ale tihle toho pro Kládu dělají víc než dost a myslím, že si zaslouží mít tuhle „nepříjemnost“ či, jak bych to nazvala, tohle předvedení za sebou. Oni totiž vůbec netuší, co o nich napíšu a možná mají tak trochu strach. Ostatně, možná to netuším ani já. Ale musím se přiznat, že nebudu šetřit chválou, protože si ji zaslouží a navíc bych přece neodháněla svoje úžasné redaktory tím, že bych o nich psala nesmyslné kritiky. Ještě upozorním, že to budu brát velmi kamarádsky a jestli je někdo šéfredaktor nebo nějaký pinčlík (nic takového v Kládě nemáme), na tom vůbec nesejde. Všichni jsme si rovni. Takže se do toho pustíme...

Jako prvního jsem zvolila Otmara Beneše, který pro vás připravuje do každého čísla seriál (momentálně jsme u druhého dílu) a také společně s ním můžete objevovat záhadná tajemství německého UFA, údajně ukrytého ve Kbelích. Jako člověk je Otmar spíš záhadný a uzavřený, než že by hned každému skákal kolem krku ale můžu se na něj spolehnout a pracuje bleskově. A i když je mé přání šílené a nesmyslné, bez remcání otvírá internet a hledá třeba tu nejhoupější figurku, jakou si zamanu a vůbec mu nevadí, že ať najde cokoli, začnu se smát a zajíkat a ptám se, jestli si ze mě dělá legraci. A navíc myslím, že bez jeho článků by tahle nová Kláda už nebyla tou Kládou, jakou jsme ji stanovili, jakou jsme si ji přáli mít.

Další je na řadě, tentokrát slečna, Katka Vitochová. V Kládě pro vás připravuje Life Style (už vás seznámila s Hippies a s EMO stylem, kdo ví, co nás čeká příště?) a pokaždé si přibere něco navíc. Respektive, mám-li být upřímná, já jí naložím další a další práci a ona ji plní a ještě se na mě dokáže usmívat. Toho si moc cením. V nejtěžších chvílích dokáže podržet a je s to mě přesvědčovat, že vše splníme v termínu, i když to prakticky ani teoreticky není možné a je to naprosto vyloučeno. Pozoruhodné je, že svůj optimismus neztrácí ani po termínu, za což jí děkuji. Jestli někdo dokáže zarazit psychické zhroucení a nastavit svou pomocnou ruku a zachránit mě, je to ona. V téhle „branži“ bych měla spíš říct, nastavit obě ruce správně na klávesnici a mozek napojit na dobrou redaktorskou slinu.

A jako posledního jsem si pro toto říjnové (on už je vážně listopad?) číslo vybrala Marka Schulze. On o sobě říká, že je neschopný a já jsem to o něm možná řekla taky. Ale kdyby vám někdo tvrdil, že jsem to udělala, nevěřte mu. Protože nikdo neschopný by pro vás nemohl připravovat tak úžasné Aktuální komentáře k aktuálním událostem ani by nemohl obíhat lidi a vyptávat se na otázku do Ankety. A navíc by to nemohl dělat každý měsíc! A že mě občas postaví před nečekané zvraty a události, to prostě patří k jeho povaze a já jsem za to ráda – aspoň je nějaké „vzrušo“. Jinak by to přece byla nuda, no ne?

Adéla Neubertová